

Helse - og omsorgsdepartementet

**SYSSELMANNEN
PÅ SVALBARD**

**THE GOVERNOR OF SVALBARD
ГУБЕРНАТОР СВАЛЪБАРДА**

Vår dato: 03.02.2020 Vår ref: (bes oppgitt ved svar) 19/02454-2 Deres dato: 19.12.2019 Deres ref: 19/5298-

Høring - Rusreformutvalgets innstilling NOU 2019:26 Fra straff til hjelp

Det vises til Helse- og omsorgsdepartementets brev av 19. desember 2019.

I NOU 2019:16 «Fra straff til hjelp» er Svalbard omtalt under bl.a. punkt 16.7. Sysselmannen har ikke innvendinger til det som beskrives i punktet om roller og øvrige faktiske forhold mv. Når dette er sagt er vi imidlertid usikre på hvor relevant dette er, og om alle forhold og konsekvenser ved rusreformens anvendelse på Svalbard er undersøkt og utredet. Som et eksempel på en tilsvarende problemstilling – men hvor en konkret har valgt *unntak* for Svalbard – er idømmelse og bruk av såkalt «narkotikaprogram» ved dom for promillekjøring.

Etter LOV-1965-06-18-4 (vegtrafikkloven) § 31 femte ledd kan det bl.a. idømmes «narkotikaprogram» ved dom for promillekjøring, jf. også LOV-2005-05-20-28 (straffeloven) § 37 første ledd bokstav f).

Av FOR-1993-11-10-1018 om vegtrafikklovens anvendelse på Svalbard følger at vegtrafikkloven § 31 femte ledd *ikke* gjelder på Svalbard. Det er m.a.o. ikke adgang til idømmelse av «narkotikaprogram» i saker om promillekjøring på Svalbard.

Sysselmannen skal ikke gå inn på en nærmere redegjørelse omkring ovennevnte, men vil vise til at det er klare paralleller mellom dette, og ulike behandlingsopplegg etter rusreformen. Og felles for begge tilfellene er at det offentlige helsetilbudet på Svalbard (V/Longyearbyen sykehus) er rettet inn mot akuttberedskap, samt et visst sett allmennhelsetjenester myntet på de som bor i Longyearbyen. Den typen behandling og oppfølging som rusreformen mv. tar for seg, er etter vår oppfatning ikke en del av dette tjenestetilbudet. Gitt de rammer som eksisterer for tilbudet av helsetjenester på Svalbard og bl.a. driften av sykehuset i Longyearbyen, er det derfor et spørsmål om denne typen kapasiteter overhode skal være en del av tilbudet og/eller bygges opp her.

I punkt 16.8 i NOUen er utlendingers rettigheter etter helse- og velferdslovgivningen omtalt. Sysselmannen vil til dette punktet vise til at utlendingsloven ikke gjelder for Svalbard, og at det derfor er andre rammer for opphold mv. på Svalbard sammenlignet med øvrige deler av Norge. Avslutningsvis til dette punktet kan og vises til FOR-1995-02-03-96 om bortvisning og utvisning av personer fra Svalbard («bortvisningsforskriften»). På generelt grunnlag vil normalt den typen

forhold som faller inn under, eller på annen måte er eller blir en del av rusreformen, normalt også bli et tema etter bortvisningsforskriften.

På bakgrunn av ovennevnte er Sysselmannen av den oppfatning at den videre oppfølging av det som beskrives i NOU 2019:26 (i bl.a. punkt 16.7 mv.) må vurderes nøye hva Svalbard angår. Politifunksjonene og politirollen er den samme på Svalbard som på fastlandet, men helsetilbudet – hvis rusreformen er en nær og integrert del av – er annerledes på Svalbard enn på fastlandet. Og dette forholdet må etter Sysselmannens vurdering konkret tas i betraktning når en ser på rusreformens anvendelse på Svalbard.

Med hilsen

Berit Sagfossen
assisterende sysselmann

Henrik Rotneberg
juridisk rådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskreven signatur

Kopimottakere:

Justis- og beredskapsdepartementet v/Polaravdelingen